

Члан 15.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Бр. 2243/6
23. фебруара 1988. године
Београд

Председник Савезног
комитета за пољопривреду,
Сава Вујков, с. р.

506.

На основу члана 16. став 5. Закона о заштити животиња од заразних болести које угрожавају целу земљу („Службени лист СФРЈ“, бр. 43/86), Савезни комитет за пољопривреду прописује

ПРАВИЛНИК

О МЕРАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ БЕДРЕНИЦЕ КОД ЖИВОТИЊА

Члан 1.

Ради сузбијања и искорењивања бедренице код животиња, примењују се мере предвиђене овим правилником.

Члан 2.

Подручје бедренице, у смислу овог правилника, јесте подручје у коме је у последњих 20 година установљена бедреница.

Географске границе подручја бедренице одређује орган надлежан за послове ветеринарске инспекције у републици, односно аутономној покрајини.

Члан 3.

Ако се установи појединачни случај бедренице, забрањено се пуштање животиња из зараженог дворишта за време док траје зараза, односно док траје опасност од заразе. Ако се установи бедреница у више од три случаја и са већим бројем жаришта, зависно од епизоотолошке ситуације, ветеринарски инспектор забрањено издавање уверења о здравственом стању за пријемчиве животиње и ограничити њихово кретање на територији насељеног места 14 дана од дана последњег угнућа или прездрављења оболеле животиње и завршене последње дезинфекције.

Члан 4.

Животиње које болују од бедренице и животиње за које постоји сумња да су заражене бедреницом не смеју се клати.

Забрањена је употреба, искоришћавање и отуђивање заражених и на заразу сумњивих животиња, као и продаја млека и млечних производа од тих животиња.

Члан 5.

Лешеве животиња угнутих од бедренице, као и месо и делови закланих животиња код којих се бедреница утврди после клања, морају се чувати да не дођу у додир са људима и животињама и морају се учинити нешкодљивим заједно са кожом, унутрашњим органима и отпацама.

Трупови животиња за које се сумња да су оболеле од бедренице превозе се искључиво средствима и у посудама из којих не могу испадати отпаци и делови у чврстом или течном стању.

Члан 6.

Лечење, серумизацију заражених и вакцинацију на заразу сумњивих животиња може вршити само дипломирали ветеринар.

У зараженом и на заразу сумњивом простору предузимају се следеће мере:

1) активна заштита говеда, бивола, оваца, коза и копитара у складу са упутством произвођача вакцине против бедренице;

2) забрана секције лешева животиња угнутих од бедренице, као и лешева животиња за које постоји сумња да су угинуле од бедренице, ако нису обезбеђени услови за спречавање ширења заразе;

3) пооштрена дезинфекција места на коме је угинула животиња оболела од бедренице или сумњива на бедреницу. Ако је животиња угинула на земљишту, површински слој земље мора се скинути у дубини до 30 см и закопавањем нешкодљиво уклонити;

4) секција лешева и узимање материјала са лешева животиња угнутих од бедренице или сумњивих на бедреницу само у присуству ветеринара. Лица са повредама на рукама не смеју да врше секцију и узимање материјала за лабораторијске прегледе.

Члан 7.

Дијагностика бедренице врши се:

1) патоморфолошким прегледом лешева угнутих животиња;

2) лабораторијским прегледом (бактериолошким и серолошким).

Код сваког утврђеног случаја бедренице орган надлежан за послове ветеринарске инспекције у општини дужан је да испита извор заразе и да предузме мере за спречавање даљег ширења заразе, а подручје бедренице уведе у епизоотолошку књигу општине.

Члан 8.

У местима у којима се лабораторијски утврди бедреница, а извор заразе се не може утврдити и учинити безопасним за даље ширење заразе, орган надлежан за послове ветеринарске инспекције у општини утврдиће подручја и наредиће вакцинацију говеда, оваца и коња против бедренице.

Обавезној вакцинацији против бедренице подлежу говеда, биволи, овце, козе и копитари који користе храну са подручја бедренице.

Члан 9.

Орган надлежан за послове ветеринарске инспекције у републици, односно аутономној покрајини утврђује обим и време вакцинације и врсту животиња које ће се вакцинисати против бедренице.

Члан 10.

Кад оздрави последња оболела животиња и после нешкодљивог уклањања лешева, сировина и отпадака заражених или на заразу сумњивих животиња, мора се извршити чишћење и појачана завршна дезинфекција просторија, кланица и дворишта у којима су биле смештене те животиње, одговарајућим дезинфицијенсом.

Стајњак и смеће затечени у просторијама из става 1. овог члана морају се нешкодљиво уништити.

У просторијама, кланицама и двориштима зараженим бедреницом мора се извршити прописна дезинфекција оруђа и опреме који су били у додиру са болесним или сумњивим животињама, односно њиховим лешевима или деловима лешева.

Члан 11.

Даном ступања на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о мерама за сузбијање и искорењивање бедренице код животиња („Службени лист СФРЈ“, бр. 34/80).

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Бр. 2243/7
23. фебруара 1988. године
Београд

Председник Савезног
комитета за пољопривреду,
Сава Вујков, с. р.